

NÖJE

Uppslaget redigerat och färdigställt av Eric Klefberg

Inför miljontals tittare tävlar det lokala bandet Bbonus i SVT:s Dansbandskampen i kväll. BT:s reporter följde med på en turné med bandet – och blev till och med kvällens gästartist.

BHONUS-SÅNGARE

Gitarren har jag haft sen lite grabb jag var, den är min allra bästa skatt och den vill jag ha kvar, ja min gitarr, ja min gitarr...

Lyxkryssaren stävar fram i några knops fart på Ålands hav. Hundratals människor dansar på golvet nedanför. En mikrofon i näven, välljudande rytmisk högtalarmusik som kompisarna runt omkring på scen åstadkommer – hur tusan har jag hamnat här? En dröm – den som funnits sedan barnsben? Ett nyp i armen – nix, allt är livs levande och sant.

Men låt oss ta det från början.

Året är 1972. Tonårskillarna i kompisgänget Bigs från Sätilla som spelat på privata fester och logdans några gånger behöver ny sångare.

Lovande Örgrytejuniorerna Östh, som just börjat fundera på att det här med gitarr och sång kan vara en säkrare yrkeskarriär än fotboll, får anbudet. Med färskt körkort, i en nyinköpt ljusblå Amazon av årsmodell 1962 kör han på de allt smalare och krokigare vägarna, de sista på grus, från Göteborg till Sätilla.

–Jag var inte alls nervös. Nästan lite kaxig eftersom jag mest gillade Beatles och inte var speciellt imponerad av dansmusik, säger Hans.

Nu rattar han en buss, en vit dubbeldeckare som ännu inte hunnit strajpas med namnet "Bbonus". Den här gången är destinationen Stockholm för vidare färd med Birka Paradise.

Väl framme i Sätilla gick provspelningen bra. De "rutinerade" bandkillarna gillade skarpt 19-åriga Ösths sångröst. Gitarrplinkandet fick också duga.

–På den tiden hade jag en gitarr på magen mest för att se häftig ut. Nu går det bättre, säger Hans och släpper ratten med ena handen för att leende spela lite luftgitarr.

Gjorde fem spelningar i veckan

Från övre delen av bussen hörs spridda skratt. Där sitter Ulf Georgsson, Marcus Fernholm och Magnus Zetterqvist. Thomas Wennerström som inledde busskörandet sover i en av fordonets sex sängar.

Eftersom en av initialerna i Bigs (Bengt, Ingemar, Göran och Svante) hade slutat behövdes ett nytt namn. På Essomacken mellan Hyssna och Sätilla stätade en stor skylt med "BONUS PÅ BENSIN".

–Nån av oss smakade på namnet: Bbonus, det är ju ett positivt ord som hörs i alla möjliga sammanhang. Mycket gratisreklam, tänkte vi och bestämde oss där och då.

Dock behövdes någon variant på stavningen. Z på slutet ratades, istället blev det ett h som andrabokstav.

Bbonus var fött.

Första spelningen var på Hajoms bygdegård. Ryktet spreds snabbt – ynglingarna spelade dansant och bra, sångarens röst ljuv. Bara månader senare var Bbonus pausband åt Flamingokvintetten på Lygnevi.

1976, samtidigt som Bbonus firade stora framgångar och hade fem spelningar i veckan, satt en 14-årig kille och slog ryt-

miskt på en ensam virveltrumma i Lyckeskolans aula i Kinna. Nybörjaren komnade klassens egenhändigt ihopknäpade kabaré.

Det var Ulf Georgssons entré i musikbranschen.

Som åskådare i aulan fanns en kompis till Ulf som senare skulle bli sportjournalist. Kompisen fanns också med som sångare i det band som 1978 bildades på Marks gymnasium av skolans duktigaste musiker. The Brylers spelade 50-talsrock. Som ett parodiskt inslag skulle sångarna vara usla, orytmiska och ha sprucken röst.

Den blivande sportjournalisten var gästen i bandet.

–Tusan vad roligt vi hade! Minns du när vi spelade på Landvetters ungdomsgård och kung Sune (på den tiden känd 50-talsrockare) var där?

Vi har passerat Linköping, regn och dimma har växlat till snö och dimma – Ulf har nu tagit över som chaufför.

Det börjar trycka över bröstet, hjärtat hoppar i samma otakt som hela det orytmiska inret. Ångestblandad nervositet. Vad tusan har jag gett mig in på!?

Och vad har Bbonus gett sig in på? Riskera framtiden som yrkesmusiker för att jag ska göra ett tidningsknäck.

Kväll som dansbandssångare

Det hela började för två veckor sedan. Ett kärt återseende mellan två barndoms-kamrater på Stenungsbaden. Ulf var där å yrkets vägnar. Jag för att frossa i årets första julbord.

Inför danskvällen blev det mycket nostalgi och barndomsminnen.

Ulf påminde sig att den där kompiserna gillade och, i brist på att sjunga, så i alla fall kunde texterna på de flesta Sven-Ingvarslåtar värda namnet. Det bottnade i att pappa tagit med mig som sexåring till Sven-Ingvars beryktade konsert i Kinna Tennishall 1967. Och i att en LP som hette *Ett litet rött paket* var käraste ägodelen.

Ulf föresynte förslag från tidigare under kvällen att BT på något sätt kanske skulle kunna uppmärksamma det till stora delar lokala bandet inför deltagandet i SVT:s Dansbandskampen byggs på av kapellmästare Hans Östh.

–Du Magnus, för tusan! Klart att du ska hänga med på en spelning och göra ett reportage om "Min kväll som dansbandssångare".

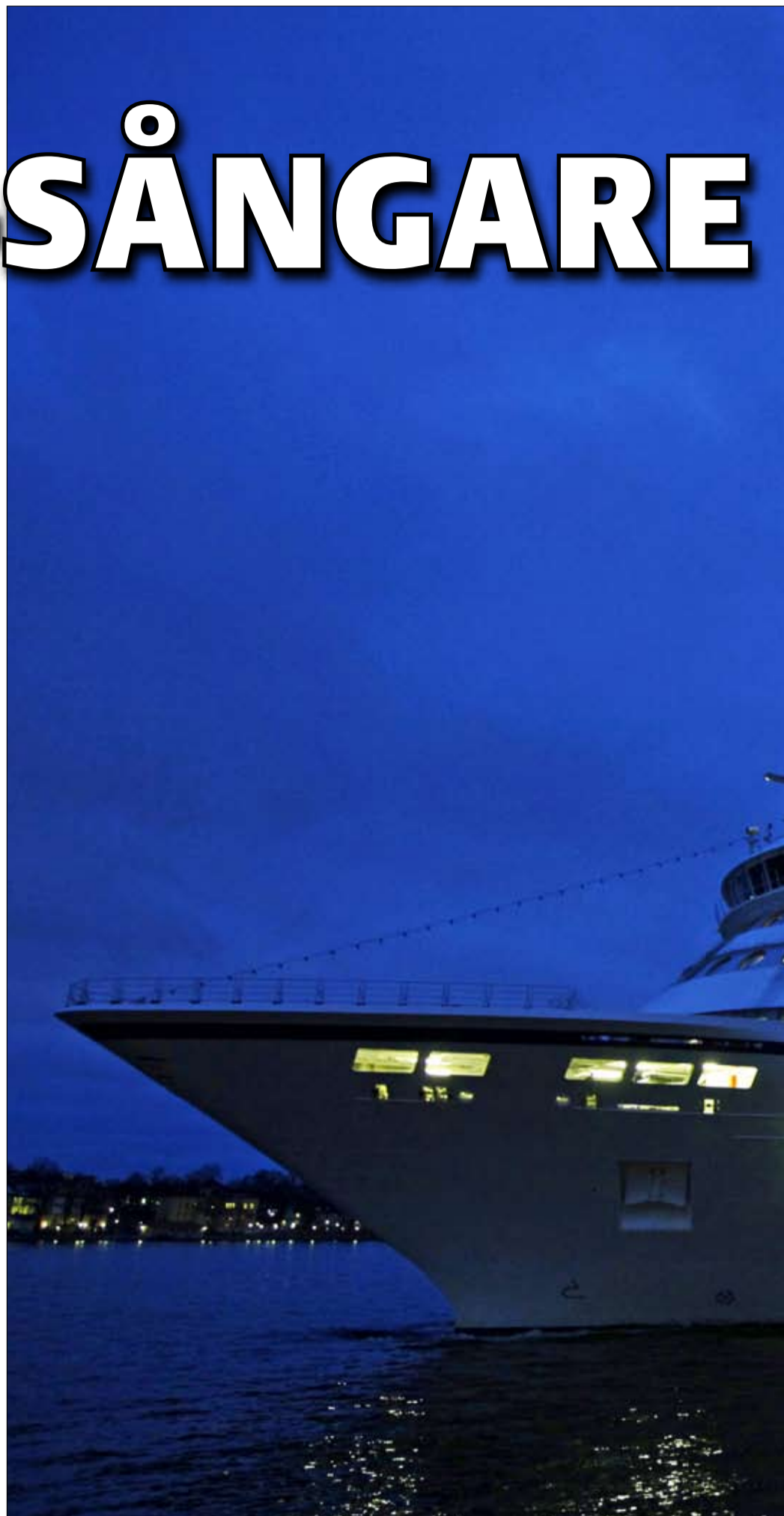
Kanske hade den enda julsnapsen verkat. Med tanke på min musikaliska bakgrund, redan i tredje klass fockad från blockflöjtslektionerna på grund av omusikalitet, borde jag tyckt att det var en vanvetlig idé, nu lät den bra.

Bussen tuggar mil. Polarna på övervåningen ser sig oroligt omkring och undrar när Ulf ska lämna över ratten till en mer brutal storstadschaufför.

Mer van finns knappast, han kan det här med att köra turnébuss. Sommaren 1981, bara dagar efter studenten, fick Ulf erbjudande om att vikariera i Bbonus eftersom den ordinarie trummisen brutit armen. I snart 30 år har han varit yrkesmusiker och en stor del i det populära dansbandet.

MAGNUS P-J LARSSON, TEXT
DICK GILLBERG, FOTO

Häng med på dansbandsresan – minut för minut

06.00: Väckarklockan ringer ilsket hemma hos Thomas Wennerström i Morup utanför Varberg. Det är hos basisten som alla turnéer startar. Det är nämligen här orkesterbussen står. Thomas är ovanligt trött den här morgonen, en hel dags reparationer av bussen i Kinna på onsdagen sitter kvar i kroppen.

07.00: Frukosten avklarad, Thomas sätter sig i bus-

sen och styr färden mot Göteborg. Samtidigt vaknar Ulf Georgsson och Hans Östh i sina respektive hem i Göteborg.

08.45: Bbonus tre mest rutinerade medlemmar sammanstrålar i Göteborg. För vilken gång i ordningen vet ingen av dem.

Thomas kryper till kojs i en av sex bäddar i bussen

FÖR EN KVÄLL

och stänger dörren om sig. Hans tar över bakom ratten.

09.30: Magnus Zetterqvist kommer släntrande nerför Åsbogatan med riktning Borås Tidning. Han bor normalt i Fåglum men är allt flitigare övernattingsgäst hos flickvännen som bor i Villastan.

Marcus Fernholm, från Herrljunga, kommer glidande längs Allégatan i sin Ford. Därmed är bandets två ungdomar samlade. Efter tio minuters väntan och planerande av gliringar på grund av den sena ankomsten dyker den vita dubbeldeckaren upp.

11.10: Paus vid Statoil i Jönköping. Marcus be-

höver batterier till ett av sina många udda instrument som han tagit med på resan. Eventuellt ska de användas i en tv-inspelning inför Dansbandskampen. Hans Östh beställer en korv i bröd och avslöjar att "Statoilkorv" är den flitigast förekommande rätten under resorna. Magnus köper en jakttidning som han sedan ägnar någon timme åt att läsa.

13.00: Vi är nästan framme i Norrköping när Hans inser att han kört för länge. – Tiden går fort när man pratar gamla minnen, säger han leende efter att ända sedan Borås ha berättat om Bbonus från födelsen till nutid. Ulf, som tuggar på en "Shellkorv" modell XXL, kör ut på motorvägen. Dags för trummisen att berätta om sin snart 30-åriga yrkeskarriär i musikbranschen.

Fortsättning följer på nästa uppslag...